

Актуальним напрямом розвитку аграрної сфери є виробництво енергії з біомаси. Біоенергетика – це об’єктивна реальність і нагальна потреба сьогодення. Біомаса – четверте за ступенем споживання паливо у світі, яке дає близько 2 млрд т умовного палива на рік, що становить близько 14 % від загального споживання первинних енергоносіїв у світі. До того ж понад 70 % поновлюваних джерел енергії походить саме з біомаси. Згідно із сучасними експертними оцінками теоретичний потенціал біомаси в Україні становить близько 50 млн т у. п., технічно досяжний – 36 млн т у. п., економічно доцільний – 27 млн т у. п.

Проте використання поновлюваних джерел енергії в сільськогосподарському виробництві, на відміну від інших галузей господарства, має цілу низку особливостей, які, у свою чергу, обумовлюють прийнятні та перспективні напрями подальшого розвитку. Так, наприклад, зростання обсягів використання енергії біомаси на часткове забезпечення енергетичних потреб суспільства вже сьогодні призвело до цілого спектра екологічних і соціально-економічних проблем глобального масштабу.

Розвиток біоенергетичного сектору в Україні має відбуватися послідовно й обґрунтовано, з урахуванням усіх можливих аспектів. Передумовою для сталого та економічно обґрунтованого використання біомаси на енергетичні потреби є якомога точніша оцінка її потенціалу. Лише за такого підходу можна уникнути можливого негативного впливу на економіку й довкілля.

Розроблення програм і проектів використання енергії біомаси в умовах конкретного регіону розпочинається з визначення на основі статистичних даних наявного потенціалу біомаси, який на наступних етапах служить основою для розрахунку експлуатаційно-технологічних та економічних показників, які, у свою чергу, повинні переконати виробника або потенційного інвестора в перспективності того чи іншого проекту.

<...> Алгоритм попереднього визначення реального потенціалу біомаси, придатної для використання як поновлюваного джерела енергії:

Етап 1. Збір статистичних даних за показниками річної діяльності конкретного регіону, підприємств і господарств. Визначення виходу органістких відходів і вторинної органічної сировини за середніми значеннями.

Етап 2. Визначення доступності біомаси для використання на енергетичні потреби. При цьому враховують можливість її збору та накопичення, придатність для використання як вихідного продукту для того чи іншого технологічного процесу перетворення енергії біомаси, наявність теперішніх та перспективних виробничих технологічних процесів з використанням біомаси.

Етап 3. Визначення екологічних обмежень обсягів продукування та використання біомаси на енергетичні потреби відповідно до умов конкретного регіону.

Етап 4. Попередній розрахунок енергетичних витрат за енергетичним еквівалентом на продукування, збирання, накопичення та підготування для використання або виробництва альтернативного виду палива.

Етап 5. Визначення реального, доступного для використання на енергетичні потреби, обсягу біомаси відповідно до умов конкретного регіону з урахуванням інформації, отриманої на етапах 2–4.

За своєю сутністю запропонований підхід до попереднього визначення реального потенціалу біомаси, придатної для використання як поновлюваного джерела енергії, являє собою тривіальну послідовність попереднього розрахунку біоенергетичних та екологічних показників на основі використання статистичних даних господарської діяльності підприємств і господарств конкретного регіону, середніх значень технологічних показників можливих технологій продукування та перетворення енергії біомаси, а також екологічних показників «вето». Такий підхід доцільно використовувати для попередньої екологічної експертизи регіональних програм з використання поновлюваних джерел енергії *(Таргоня В. До питання визначення реального потенціалу сільськогосподарської біомаси, придатної для використання на енергетичні потреби // Техніка і технології АПК. – 2012. – № 1. – С. 28–29).*